

У галерії ОМУА виставлено 44 картини мистця; виставка відкрита на протязі цього тижня до 4-го листопада. Відвідувати виставку можна буде кожного дня від год. 6-8-ої вечора; в суботи і неділі від 2-6-ої вечора.

Анатоль Коломисць народився у 1927 році в Україні. Мистецькі студії закінчив у Бельгії, в місті Ліжж (від 1948 до 1952 р. — студії

Расова ворожнеча

У минулому тижні за білого дня якийсь молодий чорний чоловік підійшов у дільниці Бруклін в Нью-Йорку до 67-літнього раба Девіда Окінова, виконав йому з рук невеличку торбу і аби одним пострілом з револьвера. У торбі знаходилися тільки молитовний одяг раба і дрібні предмети, зв'язані з жидівською релігією. Тому загаль жидівських мешканців у Нью-Йорку не вірити, що це був «звичайний грабнижницький злочин», як його характеризують провідники чорної меншини у тій ньюйоркській дільниці. Суперечки й вуличні удари між тамтешніми чорними і жидівськими мешканцями траплялися там вже не раз. Жидівська громада у Брукліні тим більше огорчена, що посадинок в Нью-Йорку є чейже Едвард Кач, який фікційно не скривав свого жидівського роду. Жидівські провідники у Брукліні у передаваних через телебачення записках закинули посадинок Качеві, що він не дає достатньої поліцейної охорони жидівській громаді у Брукліні та що не прибув на похорон вбитого раба. Зі свого боку посадинок Кач, натапушувавши найгостріше те безглузде брєвство, обурився теж проти жидівських діячів, які, мовляв, з політичних причин використовують таку трагічну нагоду для кампанії проти нього...

Очевидно, не йдеться про вбивство однієї особи, хоч воно безглузде й обурливе, тим паче, що в даному випадку раб Окінов, пережив советський концтабір в Сибірі, але знайшов смерть на вулиці Нью-Йорку. Йдеться про цікаве явище расової ворожнечі: з одного боку жидівські діячі закидають американським муринам антисемітизм, по другому ж бої муринські діячі закидають жидів брєвство расової ворожнечі. Ця взаємна ворожнеча вийшла далеко поза межі однієї дільниці міста Нью-Йорку. Ось на Близькому Сході гостювала недавно група видатних муринських діячів. Їхній лідер, пастор Джессі Джексон цілувався з головою арабських палестинських екстремістів Ясіром Арафатом і світлина з тієї сердечної зустрічі, яка появилася в американській пресі, до краю обурювала жидівський загаль. Зрештою, та подорож Джексона і маніфестація його солідарності з найбільш ворожою ізраїлевською арабською організацією, тобто Палестинською Визвольною Організацією (ПВВ), стрінула спротив також з боку деяких муринських провідників. Таким чином на тлі расової муринсько-жидівської ворожнечі прийшло до розколу всередині великої понад 25-мільйонної громади муринів в Америці.

Жидівська громада в ЗСА чисельно куди менша, бо нараховує тільки кругло 6 мільйонів душ. Проте куди сильніша політично, культурно й економічно, розпоряджаючись у великій мірі засобами масової інформації та маючи куди більший вплив на американську державну церкву. Цікаво, що ця расова ворожнеча тепер сильнішає за спільність ліберальної ідеології, яка лупить обидва табори — муринський і жидівський. Вони обидва були проти В'єтнамської війни, обидва є за найширші громадянські свободи й за якнайбільші державні видатки на внутрішні потреби громадян ЗСА, коштом поменшення видатків на оборонні цілі. Тому теж ще розмірно недавно, у 1960-их роках, існував одностайний муринський і жидівський фронт в ЗСА.

Ми, українці, принципово ворожі всякому расизмові. Ми принципово ворожі таким актам насильства, як убивство ні в чому невинних людей. Расова ворожнеча — це жалюгідний анахронізм. Расова ворожнеча тим більше жалюгідна, що вона відтисає увагу від найважливішої і найпершої сучасної проблеми, якою є загроза для всього вільного світу — отже і для всієї Америки і всіх її громадян — від московсько-більшевицької імперії. Расова ворожнеча між муринською і жидівською громадами в ЗСА приносить велику радість Москві. Бо кожний заколот у світі, будь-де і будь-як він проявляється, це вода на млин комунізму й московському імперіалізму. Москва була і є центром антисемітизму. На превеликий жаль, делегація видатних жидівських діячів з ЗСА їде в Україну і складає в Бабиному ярі вінок із стрічок з написами в кількох мовах — тільки не в українській. І муринські керівні діячі також не цікавляться долею народів в СССР. А втім, хто терпить від расизму й нарікає на расизм, повинен супроти інших народів, особливо поярмлених, ставитися прихильно, толерантно і справедливо.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ВІРНИХ МИТРОПОЛИТА-НОМІНАТА МИРОСЛАВА І. ЛЮБАЧІВСЬКОГО

Дня 9 жовтня 1979.

Слава Ісусу Христу!

ДОРОГІ В ХРИСТІ БРАТТЯ Й СЕСТРИ!

Коли вже для багатьох людей моя номінація на Архiepіскопа Філадельфійського й Митрополита для українців католиків у З'єднаних Штатах Америки була великою несподіванкою, то вона для мене самого була може найбільшою. Кожен із нас, коли хоче бути ширим і самим собою і не лицемірити, знає добре свої недоліки й немочі. Я також добре знаю мої власні й тому ніяк не сподіваюсь такого високого покликання. Чому ж я прийняв його, коли почуваюся таким невідповідним на це так відповідальне становище?

Відповідь на це буде, що якраз у тих моїх недоліках і немочі я додачуся до поклику й вибрання Божого. Уважаю, що Христос Спаситель хоче на мій негідний особі виявити свою Божу силу. Бо коли вглянемо в нас самих і поглянемо, просвіченим Божою ласкою розглядатимемо нашу особу й життя, пізнаємо, що в нас і через нас діє всемогутній Бог Творець. Він то наперше покликав нас із нічності до існування й у ньому своєю життєдайною силою нас постійно удержує, так що без його підтримки ми не могли б ні одної хвилини існувати. Той сам Господь Бог спірає за кожним нашим рухом і словом, ба навіть без його співпраці ми не могли б ані одної години, чи бажання повстати. Тому я не опираюсь номінації святого Отця Папи Римського, бо бачив у тому виразну волю Христа Господа, який устами свого представника тут на землі Івана Павла II, Папи Римського, покликав мене негідного на те визначне становище.

Я свідомий величезної відповідальності перед Господом Богом, однак не жахаюся того, бо знаю, що коли Господь Бог мене неминю, бо вже 65-літнього покликача до того служіння, дасть ласку, силу й знання його сповнити. Я бо ніяк не старався про те достоїнство, але тепер уповаю на слова нашого Спасителя, що сказав: «Не в мене вибрали, а я вибрав вас і призначив, щоб ви йшли й пили воду, щоб тривав ваш пил, а ви щоб усе, що ви тільки просили б в Отця в ім'я моє давали вам» (Йо 15, 16). То ж віруючи сильно словам Господа нашого Ісуса Христа без страху й вагання піднімаюся цього важкого діла — провадження Філадельфійської Архiepархії поміж усіх перешкод, що їх «добрі люди» свідомо чи не свідомо ставляють і ставлятимуть під ноги, поміж великого браку священиків і дуже нечислен-

них нових покликаних. Всю надію покладаю на Христа Господа, що Він у тій моїй немочі об'явить свою Божу силу, як про те запевняв св. Апостол Павло: «Досить тобі моєї ласки, бо сила моя найкраще об'являється в безсиллі» (2 Кор. 12, 9). Тому разом зі св. Павлом: «Чванитисьмою моїми немочами, щоб у мені перебувала сила Христова» (2 Кор. 12, 9).

У правлінні Архiepархії кермуватись дорожками самого Господа Бога, тобто його Десятьма Заповідями Божими, Заповідями Церковними й приказами чи вказівками представника Христового тут на землі святого Отця Папи Римського, бо до нього в першу чергу Ісус Христос звернув очі своїх слуг: «Хто слухає вас, мене слухає; а хто гордує вами, гордує мною; а хто гордує мною, гордує тим, хто мене посилає» (Лк 10, 16). А співбратів моїх священиків прошити, щоб звертали мені увагу, коли б я відступив від тих Богом самим даних дорожків.

Сподіюся, що Господь Бог, який покликав нас усіх працівників у своєму Божому винограднику, благословить наше спільне діло й воно при його Божій допомозі й проведіть принесє обильні плоди. Ми знаємо добре, що коли перебуватимемо в злуці з Ісусом Христом, принеситимемо обильні плоди, як про те Він сам запевняє нас, кажучи: «Хто перебуває в мені, а я в ньому, той пилд принесеши щедро. Без мене ж ви нічого чинити не можете» (Йо 15, 5). То ж закликаю Вас усіх співробітників Христових бути якнайтісніше злученими з Євхаристійним Ісусом, молитись щиро й усильно, а тоді успіх і потуг у нашій Українській Католицькій Церкві буде запевнений, нам бо помагають й нас вестиме всемогутній Христос Бог.

о. Прелат Мирослав Іван Любачівський, Архiepіскоп-Номінат

КОЛИ ПОДОРЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

**акцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ**

просторий дім збудований на вершці Джаніколя, одного з горбків Риму. Цей будинок був дар Папи Пія XI для українців, щоб у ньому виховувалися майбутні душпастирі. Тут, де проживав Владика Мирослав Марусин, є дуже приємні широкі тераси й сестри, які обслуговують весь дім, гомонять українська мова і панує український дух.

У неділю вранці 2-го вересня виїхали прочани оглядати місто Рим і його околиці, як базиліку св. Павла з мозаїчними портретами всіх дотеперішніх Папів, катакомби св. Каліста, які на протязі перших віків були осередком життя християн, «Віа Апія Антіка», 2,000-річна головна дорога до Риму, та опинилися над морем в Остії, де й пообідали. В годині 4-й по полудні о. ректор Мудрий, ЧСВВ, з участю хору св. В.М. Варвари, відправив Службу Божу в студії Радіо Ватикану. Вже надійшли вістки з Львова та інших місцевостей про красу співу цієї передачі.

У понеділок вранці відспівано Службу Божу з Владиком Марусином і о. ректором в каплиці семінарії. Приїхав також о. шамбелян д-р Остгайм-Дзерович, який ще в неділю відправив Службу Божу для українців в Клягенфурт, столиці австрійської провінції Каринтія. Хор виїхав до ватиканської студії, де почалося наспівання Служби Божої на стрічку. Службу Божу співав о. ректор Мудрий, ЧСВВ, а дирижували о. шамбелян д-р Остгайм-Дзерович та дякон Петро Костюк з Риму. Солістами в хорі були Люба й Ігор Гнатиниш, Сильвія Отмар-Штайн, Борис Ямиський та д-р Ігор Тарко. По обіді під проводом дякона Костюка прочани перейшли вулицями Вічного Міста до Колізею, величезного стадіону-амфітеатру, який ще сьогодні своїми могутніми рештками показує нашу колишню староримську світову імперію. Оглянули «Форум Романум», політичний і громадський центр старого Риму, лук Константина і Тита і римську ратушу «Капітолій» та закінчили наше перше оглядання на пам'ятнику італійської держави. На вечері в семінарії був присутній Владика Марусин. Ред. Борис Ямиський, голова Союзу Українських Філателістів Австрії (СУФА), при тій нагоді передав о. ректорові Мудрому, ЧСВВ, почесному членові тієї ж організації філателістичний подарунок.

І. Саміленко

ГАРЯЧА ПОРА У ВАШІНГТОНІ І МОСКВІ

(2)

На цих фронтах вже оперує понад 40 тис. кубинського війська та понад шістьдесят тисяч військово-вишколених цивільних кадрів. Можна з певністю сказати, що Кастро, маючи понад 25 відсотків чорного населення на Кубі, вже зробив і робить те, чого не в силі зробити самій Москві в чорній Африці. Військо Кастра, близько 800 багнетів, стаціонує і на Близькому Сході, в Сирії. Кастро обіцяє своїх «добровольців», а разі потреби, і для сателіта Москви — В'єтнаму.

Зрозуміло, що вся ця авантюра Кастра є авантюрою Москви. Васал Кастро не відступить ні в Африці, ні деінде без дозволу кремлівського начальства. Але Кастро не досить три більйоні доларів річної компенсації від Москви, плюс тисячі т.зв. «дарадників». Він потрібен, і хоче, за віддану службу ще більше, включно з гарантією своєї власної безпеки на Кубі.

Присутність Советського війська на острові Кастра є доказом того, що таку гарантію Москва йому приобіцяла. Ось чому так було сподіватись виводу советського війська з Кубі. Ось чому Москва в переговорах з Вашингтоном, застосовуючи різного роду крутість, була до краю упертою.

Але помімо всього сказаного вище, Москва на смерть потрібна й вигідного для неї САЛТ II. Вона потрібна американській технології й ліба. Їй потрібні «благоприятные» відносини з Вашингтоном, особливо тепер, коли американсько-китайські відносини радикально змінилися не на користь Москви. Тому, хоча хтось чи не хоче, «характер американсько-советських відносин у майбутньому буде залежати від успіху, ґрунтовної ревізії, чи повного провалу ратифікації цього договору в Сенаті. Ось чому критика цього договору та опозиція до нього викликають у Москві таку несамоовиту люту та шалену пропаганду проти т.зв. «розпалювачів війни» американського імперіалізму».

Становище Вашингтону до цього договору є двоєчне. Уряд ЗСА та його прибічники наполягають на ратифікацію цього договору. Вони, хоч і є свідомі того, що САЛТ II є далеко не досконалим, але ратифікація його, на їх думку, принаймні збереже, «процес» дальших переговорів з Москвою, допоможе на правити недоліки договору САЛТ I, а значить і САЛТ II, а головне підготувати ґрунт для майбутніх договорів САЛТ III і САЛТ IV. Уряд вірить, що розвідка служба ЗСА буде вистачальною для виявлення «більших порушень» САЛТ II советами.

Противники ж, чи критики САЛТ II доказують, що цей договір, а теперішньою його тексті, лише дасть можливість Москві до ще дальшої розбудови її нуклеарної переваги та захопити її до різного роду провокацій, скритих і відкритих агресій, або й до першої нуклеарної атаки. На цій підставі більш рішучі критики вимагають цілковитого відхилення цього договору; другі ревізії його, а ще інші, що стоять близько до позиції уряду, пропонують негайно ратифікувати САЛТ II та ухвалити додаткові асигнації на розбудову збройних сил Америки, щоб вирівняти баланс сучасної стратегічної нуклеарної переваги советів.

Що ж у цей час відбувається в Москві? Спочатку, після заключення договору у Відні, вся советська й сателітська преса проголосила цей акт, як пише «Правда», «свитом огромого історичного значення». Брежньов викликав до своїх кримських палаців намісників сателітних країн Східної Європи, які «однодушно» вітають цей договір, як «миролюбний крок» брежньовського Кремля. Після того скликається Центральний Комітет КПСС у Москві, який теж «однодушно» оцінює підписання «нового советсько-американського договору про обмеження стратегічних озброєнь», як «вопрос во-просов» сучасної міжнародної політики Советського Союзу.

Але з часу, коли в Сенаті ЗСА та в американській пресі піднялася різка критика цього договору, Москву охоплює несамоовита люту. Москва всіми силами намагається представити світові слушну критику САЛТ II у Вашингтоні, як політику «гострих зхваток між силами прогресу й реакції, боротьби між тими, хто виступає за мир і за розброєння, і тими, хто намагається підірвати відбудову; підбачити гін озброєння, дестабілізувати порядок в різних районах планети» («Правда», 8.19.1979). І як завжди: «мир і прогрес» — це СССР; «реакція і агресія» — це «американський імперіалізм».

Для цього Москва пускає в хід увесь свій арсенал тоталітарних засобів публічної інформації, включно з комуністичною й лівою пресою за кордоном. Вона не пропускає жадної нагоди публічного кворуму для засуду американських т.зв. «розпалювачів війни».

Для цієї пропаганди Москва спритно використовує Світовий Конгрес Міжнародної Асоціації Політичних Наук, скликаний в Москві, на якому, по данним советської преси, прийнято участь 1,600 науковців з 58-ми країн світу.

(Продовження буде)

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

БІЛЬШЕ ТАКИХ
РЕЦЕНЗІЙ!

ВІДКРИТИЙ ЛІСТ до українських журналістів Америци і Канади

В останньому часі спостерігаємо в прасі нашої преси вільного світу тривожне явище, а саме появу тенденцій гостро критикувати діяльність наших Церков і нашого політичного й громадського життя.

Ці тенденції викликають шкідливі ферменти і непорозуміння в житті української спільноти та спричиняють загострення внутрішніх антагонізмів, боротьбу між українськими Церквами, політичними середовищами і внутрішньою громадськістю. Деякі органи нашої преси, змістивши позитивно впливати на переконання і настрої в нашій спільноті, замість мобілізувати й координувати наші сили в усіх ділянках нашого многогранного життя в діаспорі, — несподівано помагають ворогові розкладати нас з нутра. Вони паралізують громадську працю, спричиняючи внутрішній роздор і заколот.

Не всі справи, не всі наші непорозуміння і внутрішні роздори й інші недоліки нашого життя надаються до оприлюднювання їх у пресі. Це не тільки не приносить нам ніякої користі, а навпаки, приносить нам багато лиха: Не всі наші «брудні» сліди публічно, «прати» та вносять на наше світло — нам на сором і ганьбу, а ворогам на користь і злорадну втіху.

Ведімо себе достойно, намагаймося зрозуміти одні інших. Будемо в розуміти та толерантні супроти своїх опонентів. Не даваймо причини, щоб наші вороги називали нас народом незрілим до самостійності. Не помагаймо ворогам нищити нас нашими власними руками. Навіщо, врешті, розпалювати ворожу пропаганду та її хитрі підступи; не дозволяймо зводити нас на манівці. Зокрема, будемо в розуміти до наших братів, що шалено вивисли з більшовицького пекла у вільний світ, даймо їм можливість виявити себе й включитися в життя української спільноти у діаспорі.

Змагаймося за те, хто більше зробить добра Україні, а не за те, хто більше «вилле помий» на голову свого українського опонента. Критикувати багато легше, ніж працювати конструктивно для своєї спільноти.

Тому стараймося всіми силами привернути наші преси до основної ролі — бути виховним народом.

Адам Антонович

Читачеві, який пильно слідкує за виданнями, що появляються на американському чи світовому книжковому ринку, приємно і цікаво було прочитати статтю-рецензію Марти Тарнавської підзаголовком «Мемуари Леоніда Пльоша», яка була поміщена у «Свободі» з кінцем вересня ц. р. Рецензія прецікава, вона читальна — вікну у світ для шукаючого ока, переконливо заховає до доброго друкованого слова. «Карнавал історії» робить на читача небачне враження. Потраєса до глибини його умом, схоплює його громадське, історичне і політичне сумління. Авторка рецензії спостережлива і швидка — ділиться з читачем щиро і відважно думками про книгу, думками, які нуртують мабуть у кожному, хто уважно познайомився зі змістом «Карнавалу». Відчувається признання, навіть якоюсь мірою вдячність для авторки рецензії, яка свої власні роздумування зуміла зібрати й передати майстерно, у притаманній для неї чіткій формі. Як і книга, рецензія написана «без хитрої мови» і за словами п. Тарнавської — «безоглядною у своїй чесності зі собою, у своїй отвертій широті». Варто було б помістити її в англійському перекладі у Вашому англійському виданні «The Ukrainian Weekly». Книжка чекає на українського читача — з його допитливим умом, вона повніла відносно високого тиражем, її можна дістати в усіх публічних бібліотеках.

Якщо її у них не немає, читач може домагтися, щоб книжку було закуплено. Адміністрація публічних бібліотек звичайно радо і уважливо прислухуватиметься до бажання читачів.

Лесь Стадницький
Едінгтон, Па.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ТУІА

Нью-Йорк, Н. Й. — У суботу, 17-го листопада ц. р. стараннями Головного Управління Товариства Українських Інженерів Америки, тут в Українському Інституті Америки відбувається наукова конференція присвячена проблемам енергії й русифікації України.

На цьому симпозіумі виступатимуть визначні науковці, а між ними проф. д-р Марк Перах, який, як член Академії Наук УССР, виступав в обороні української мови і культури. Проф. Перах говоритиме на тему «Російська мова, як знаряддя колонізації Москви, зокрема в науці і техніці», а д-р Михайло Яримович виступить доповіддю про «Проблеми енергії та їх розв'язки».

(Продовження буде)

ПОЇЗДКА „ВІДЕНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ” ДО РИМУ

(1)

(Братство ім. св. В.М. Варвари у Відні). — Головною метою поїздки українського хору при церкві св. В.М. Варвари у Відні під управою проф. Андрія Гнатиниши та групи паломників парафії св. В.М. Варвари до Риму було: відвідання св. Літургії у ватиканському радіо (передача головно на українській землі), записання Служби Божої у ватиканській Радіостудії для видання грамофонних платівок, відвідування 40-річчя єпископської хіротонії Блаженнішого Патріярха й Кардинала Йосифа Сліпого та відвідання Служби Божої в соборі св. Софії з нагоди 10-річчя його посвячення. Крім хористів зголосилися також до участі тієї, так сказати б, прощі їхні рідні та наші парафіяни і австрійські приятелі в числі 87 осіб. Зорганізування поїздки передано ред. Борису Ямиському.

Як наша віденська парафія св. В.М. Варвари, так і представники українського відділу Ватиканського Радіо о. ректор Софрон Мудрий, ЧСВВ, відлучили віддавати потребу платівок св. Літургії. О. ректор української папської колегії св. Йосафата в Римі домовився з парохом української греко-католицької церкви св. В.М. Варвари у Відні о. шамбеляном д-ром Остгайм-Дзеровичем та проф. Гнатиниши записати св. Літургію у ватиканському радіо 2-го вересня ц.р., а після наспівати її на стрічку для видання платівок.

Прочани виїхали поїздом з Відні у п'ятницю, 31-го серпня ц.р. увечері і мали приїхати до Риму на другий день в полудневий час, однак з причини штрайку в Італії поїзд спізнився аж 5 годин. На римському двірці привітали нас о. ректор Софрон Мудрий, ЧСВВ і його заступник. У Римі замахалася одна частина нашої групи, головою хористи, в папській колегії св. Йосафата, а друга — в пансіоні о. Тринітаріа. Українська колегія св. Йосафата, це гарний

газді Кардиналові Феліпе. Тут хор проспівав Херувимську пісню Бортиянського і многоліття на честь кардинала, який сердечними словами прийняв нашу групу. Радісно було стрітисся тут також з о. монсеньйором Мелініком. Звідсіля попровалив нас наш парох о. шамбелян д-р Остгайм-Дзерович до базиліки св. Петра, найславнішої святої християнської світу. Храм св. Петра, це найбільший у цілому світі; вистітає в ньому яких 80,000 людей. Головний престіл стоїть над гробом апостола Петра. Бачимо багато інших престолів і 14 бічних каплиць, з яких деякі дорівнюють цілим нашим церквам, образи і різьби найславніших малярів і різьбарів роблять собор св. Петра неоціненою скарбницею релігійного мистецтва. Тут ми попомінили при тлінних останках св. Священномученика Йосафата, які приміщені під вівтарем св. Василія Великого. Як відомо, мощі св. Йосафата довгі літа спочивали в церкві св. В.М. Варвари у Відні. Втомлені тими всіми враженнями одні повернулися до пансіону, а інші до українських семінарії на Джаніколя.

Того ж дня в год. 5-й по обіді маса народу зібралася на площі св. Петра, де кожна група мала свої призначені місця відгороджені бар'єрами. Українці з Відні мали дуже догідне місце близько трибуни, де мали прибути Вселенський Архiepіскоп Папа Іван Павло II. Понад море людських голів понеслася і українська пісня нашої хору, скріплена головами і вишпана великим простір. Врешті приїхав автом Папа і пройшов поміж групами народів. Присутніх охопило одушевлення. Переходячи попри нашу групу Святої Отця привітався із репрезентантами: о. ректором Мудрим, ЧСВВ, ред. Борисом Ямиським, проф. А. Гнатинишином і о. шамбеляном д-ром Остгайм-Дзеровичем, який вручив Папі подарунок, а саме платівку з релігійними піснями у виконанні хору св. В.М. Варвари і від СУФА альбом з двома зображеннями німецько-українськими штемплями австрійської державної пошти. Під час очікування Папи о. ректор перервав інтер'ю з о. шамбеляном д-ром Остгайм-Дзеровичем для Ватиканського Радіо. Після архієрейського благословення св. Отця, народ розійшовся.

(Продовження буде)

Палестинці визнають...
(Закінчення зі стор. 1)

Філармонії та Віденської Державної Опери. Крайський мав зустріч з президентом Джиммі Картером та промовлятиме на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй.

Крайський сказав, що Європа має ті самі проблеми, що й Америка, наприклад, проблеми енергії та інфляції, та теж зацікавлена збереженням політичної рівноваги між Сходом і Заходом. Далі він твердив, що зацікавлення Америкою пра-вами людини є рівнож широ-ко відзеркалене в Євро-пі. Колись в Європі мало звертали увагу на Півден-ну Америку, але ситуація в Нікарагуї та в інших краї-нах викликає зацікавлення в Європі. Причина в тому, — твердив він, — що нова та активна генерація католиць-ких єпископів в Південній Америці має підтримку єв-ропейських католиків.

**ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ**

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки врівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

**ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ**

42-ий Відділ ООЧСУ в Гемпстед, Н. Й.
запрошує на

ОСІННЮ ЗАБАВУ

Субота, 3 листопада 1979 р., год. 9-та веч.
Зал українського Католицького Центру
св. Володимира, 228 Uniondale Ave., UNIONDALE, N.Y.
Оркестра „Журавлі“

Вступ дорослі — \$6.00, у передпродажі — \$5.00,
студенти — \$2.00. Тел.: (516) 485-0149

Частина доходу призначена на потреби місцевої школи українознавства.

ОЛЕНА ЗВІЧАЙНА та МИХАЙЛО МІЛАКОВИЧ
ВРОГ НАРОДУ
ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ
Том перший: Проти Течії. Том другий: Пляжета Рабіа.
939 сторінок. Ціна 15.00 дол.
Замовляти: книгарський відділ при „Свободі“, пере-
силаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів
на кошти пересилки.
„Svoboda“, 80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Український Конгресовий Комітет Америки
Відділ у Філадельфії, Па.
запрошує до участі в

**ЛИСТОПАДОВИХ
СВЯТКУВАННЯХ**

у неділю, 4-го листопада 1979 року
БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ за Український Нарід в Українському
Католицькому Митрополичому Соборі, о год. 10-й рано, та
в Українській Православній Катедрі св. Володимира, о год.
10:30 рано.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ в підготові й виконанні молодечих органі-
зацій Пласту, СУМ-А, ОДУМ і МУН, о год. 4-й по пол. в залах
Української Катедральної Школи при Френкліні і Бравн вул.

У ПРОГРАМІ АКАДЕМІЇ:

- Відкриття — Проф. д-р ПЕТРО СТЕРЧО, голова Відділу УККА
- Читання Манифесту — пп. ЯРЕМА ГРИЦІВ
- Апель Молоді з прапорами
- Дівочий Хор „ЖАВРОРОКНИ“ Осередку СУМ-А з Нью Йорку, дир. П. СТРУГАЦЬКИЙ, аккомп. СОНЯ ШЕРЕГ
- Святочне слово — о. РОМАН МІРЧУК
- Вокальне тріо „СОЛОВЕЙКИ“ при СУМ-А у Філадельфії, мист. кер. ЗОЯ МАРКОВИЧ
- Рецитація — пп. НАТАЛКА КОВАЛИШИН
- БАНДУРИСТИ ОДУМ, Філадельфія, мист. кер. ПЕТРО ГУРСЬКИЙ

Академія почнеться точно в заповідному часі, тому проситься прийти на залу без спізнання.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 2-го листопада 1979 року, о годині 7-й веч.

**„УКРАЇНСЬКА КАНАДА
ВЧОРА І СЬОГОДНІ“**

ІНФОРМАЦІЙНА ДОПОВІДЬ ЕКЗЕКУТИВНОГО ДИРЕКТОРА ЦЕНТРАЛІ КУК

д-ра ЯРОСЛАВА КАЛЬБИ
Після доповіді — дискусія.

Субота, 3 листопада 1979 р., о год. 9-й веч.
Зал Українського Народного Дому
140 Проспект Авеню, ІРВІНГТОН, Н. Дж.

Жінки святкують

Дня 15-го вересня у Ва-
шингтоні відбулася цікава
подія. То Жіноча Секція
при Об'єднанні Українців
Метрополітальної Округи
підписала бенкетом, як і
належить вській поважній ор-
ганізації, відзначила свій
Срібний Ювілей — 25-ліття
свого творчого існування!

25-літ. чверть століття
нашого життя! Багато
води полило за той час,
багато подій відійшло в за-
буття, тож присмо було
бодай на бенкеті, вернутися
у думках назад в минуле,
згадати і відтворити в
пам'яті пройдені глія, і
належно оцінити зроблену
працю!

Це й було метою управи
Жіночої Секції і її голови.
Олі Масник, які адало ор-
ганізували той вечір-бенкет
а сама п-і Оля вміло прове-
ла заплановану програму.

Як і водиться на всіх бен-
кетах, після доброго обіду і
відповідних напиктів до і
після, — розпочалась офі-
ційна частина, як звичайно,
промовами. Першу промо-
ву на тему історії жіночого
руху виголосила ред. Уля-
на Любич, яку разом з п-і
Надією Світличною запро-
сили наші пані на своє свя-
то.

Основну доповідь про
життя і діяльність Секції
сказала наша власна, всім
відома й симпатична п-і
Клава Корбутяк, яка своїм
присним контрольним го-
лосом перенесла всіх при-
сутніх через усі не марно
пройдені роки і змусила
всіх пригадати багато ко-
рисної культурно-освітньої і
харитативної праці Жіночої
Секції за 25 років.

І треба признати, що Жи-
ноча Секція за той час має
за собою великі успіхи!
Скільки відбулось тих, так
званих, ширших сходів, на
яких були представлені такі
цікаві теми, скільки мис-
тецьких виставок картин
українських мавлярів, виши-
вок і інших мистецьких ви-
робів, — всього не перелічи-
ти! Згадати хоч би видан-
ня тієї книжечки „Україна“
— короткого довідника про
Україну в англійській мові,
яка швидко розійшлась в
американському світі, а

Усе це вимагало багато
наполегливої тяжкої праці,
яку так жертвою склали
наші дорогі пані на користь
собі, своїм дітям і всій гро-
маді. І за все це всім їм нале-
жить заслужене признання.

По доповіді були виголо-
шені привітання від окре-
мих організацій і найхарак-
тернішою з них було при-
вітання голови Об'єднання
Українців Вашингтону, в
якому він мусів признати
давню мудрість, яка гово-
рить що... „за спиною кож-
ного мудрого чоловіка стоїть
мудріша жінка!“
Отож, очевидно і чоловіки з
ОУВ такі мусять завдячу-
вати своє довге і продуктив-
не існування таки Жіночій
Секції, яка стоїть за їх пле-
чима...

У мистецькій частині ве-
чера п-і Надія Світлична
дуже гарно деклямувала
вірші Ліни Костенко, чим
ще більше звеличила наше
свято. А потім д-р Ба-
рановський прочитав
свої власні коломийки, як
кажуть, „на злобу дня“, які
слухачі сприйняли присмо
і весело. Відтак на сцену
виступив Дмитро Корбутяк
і публіка з охотою приго-
тувалась послухати ще і
його дотепних коломийок,
на які він, п. Корбутяк, таки
мастак! Та цим разом п.
Корбутяк почав „не з того
тобу“, бо зовсім серйозно
об'явив усім про виїзд з
Вашингтону до іншого міс-
ця поселення всім відомих і
шанованих п-ва Барановсь-
ких і від імені всієї громади
прощав пару і бажав їм
здоров'я і дальших успіхів у
їхніх невтомній праці на
новому місці!

Вкінці п-і Оля Масник
проголосила останню то-
чку програми такими сло-
вами: „Вельмишановні пані і
панове, „Намисто співає“. І
наше „Намисто“ (а то є
група співучих пань під
орудуою п. П. Круля) не
зважаючи на пізній уже час,
так весело розпочала свою
програму пісню-привітом
„Добрий вечір вам усім“. І
тут публіка розбудилась,
розвеселилась, піднялась на
дусі та ширими оплесками
дякувала нашим чарівним
співачкам за гарно викон-
ані пісні — „Жито“, „Карпа-
ти“, „Зацарована Десна“ і
останній такий браурний
„Водограй“.

І на цьому, під загальні
дружні оплески шлої залі,
бенкет скінчився. Можливо
і Жіноча Секція і ми всі ще
діждемося Золотого Юві-
лею.

М. Дубровська

ІВАН КЕДРИН
Життя — Події — Люди
СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ
LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY
Книжка у твердій темно-жовтій полотноній обгорці
із золотими літерами, роботи мистця
ВОГДАНА БОЖЕМЬСЬКОГО
724 сторінок. Ціна 20.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“
пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи од-
ного долара на кошти пересилки.
SVOBODA, 80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Мешкаючи street Нью-Джерсі коштує 5% ставитового податку

1-ий Відділ ООЧСУ в Ньюарку-Ірвінгтоні, Н. Дж.
запрошує Шановне Громадянство Ньюарку-Ірвінгтону і околиці на

ПЕРШУ ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

Отець Т. Лончина...
(Закінчення зі стор. 1)

про зруйнування стрілець-
ких могил в селі Добрянні в
містах: Львів, Тернопіль та
Івано-Франківськ. Він подав
численні приклади знищен-
ня церков, особливо ста-
ринної церкви Успення Ма-
тері Божої в Тернополі
(1962 р.) — церкви, яку Мит-
рополит Андрей призначив
для оо. Редemptористів в
1931 році. Деякі церкви пе-
ретворено в атеїстичні му-
зеї в таких містах, як: Львів,
Івано-Франківськ, Яремчі,
Калуш, Рожнятов та в ін-
ших містах та селах.

Окремо о. Т. Лончина
згадав про о. Івана Криво-
го, який подбав про переван-
длення понад 3,500 молитов-
ників та інших релігійних
книг: Про шкільну молодь,
о. Лончина розповів на під-
ставі самвидавних доку-
ментів, що в часі Різдва і
Великодня комсомольські
активісти патрулюють,
щоб вилловити ту шкільну
молодь, яка колядує або
йде з батьками до церкви.
Багато нових документів
появились в справі переслі-
дування українців католи-
ків цього року (див. „Сво-
бода“, 1-го лютого 1979).
Зокрема справа Йосифа Те-
релі дуже трагічна. Від 19-

го року життя його постій-
но б'ють і тортують по табо-
рах ув'язнення та психуш-
ках і це триває вже коло 16
років! Він є оборонцем ук-
раїнців католиків та сам
вчився на священника. Згада-
но також дві монахині, що
зорганізували тайний мона-
стир у Львові, якого від-
крили совєтські власті: Сес-
тра Евразія (Кузьма) і
Сестра Катерина (Шух).

На закінчення свого ви-
кладу о. Т. Лончина сказав,
що наші Блаженніший Пат-
ріярх Йосиф доволі часто
виступає в обороні переслі-
дуваних християн, зокре-
ма українців католиків. На
Трибуналі Сахарова у Римі
в 1977 році Блаженніший
сказав м. ін. таке: „У мой
батьківщині Україні жер-
твою релігійних пересліду-
вань впала моя Церква, якої
я є головою і отцем. Де
мова про мою Церкву, там
я мусу бути, щоб її борони-
ти, щоб за неї вставляти-
ся“.

Наступного вітвірка, 30-
го жовтня, на Філії УКУ у
Філадельфії виступить пані
Раїса Мороз з доповіддю
„Родини полів'язнів“. По-
чаток о год. 7:30 вечора.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої
Сестри бл. п. ЛІДИ
замість квітів на її могилу
складаємо пожертву 10.00 доларів
на Патріарший Фонд.
Б. І. Е. НАЗАРІ з Австралії

В ПЕРШУ ВОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСА І БРАТА

бл. п.
ВАСИЛЯ ПАЩАКА
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
в неділю, 4 листопада 1979 р., о год. 12 дня
в церкві св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.
та в церкві св. Володимира й Ольги
у Вінніпегу, Канада.

Про молитви в цей день просять:
дружина — СОФІЯ
доньки:
ОРИСЯ ТРАЧ з чоловіком
МИРОСЛАВОМ і дітьми БОЯНОМ
і ДОБРЯНОМ
НУСЯ ДЕНИСИК з чоловіком
ОЛЕГОМ
Брат і Сестри з Родинами в Україні

Увага! Увага!
Ще маємо на складі кілька примірників
МИХАЙЛА ВЛОХА
**ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД,
УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ
СЕЛА**
ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗВІРНИК
Книжка: у твердій темно-жовтій полотноній обгорці із
золотими буквами, роботи мистця Е. КОЗАКА.
526 сторінок із двома картами. Ціна 15.00 дол.
Замовляти в книгарському відділі при „Свободі“, пере-
силаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного
долара на кошти пересилки.
„Svoboda“, 80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1978
A Catalogue Raisonné by ABIE H. TAYLOR, Jr. with a foreword by PETER A. WOLF
and an introduction essay by JACQUES HENRIOT
Price \$75.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.
SVOBODA BOOKSTORE
Jersey City, N.J. 07303

Увага! Увага!
ІВАН КЕДРИН
Життя — Події — Люди
СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ
LIFE — EVENTS — PEOPLE
MEMOIRS and COMMENTARY
Книжка у твердій темно-жовтій полотноній обгорці
із золотими літерами, роботи мистця
ВОГДАНА БОЖЕМЬСЬКОГО
724 сторінок. Ціна 20.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“
пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи од-
ного долара на кошти пересилки.
SVOBODA, 80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Мешкаючи street Нью-Джерсі коштує 5% ставитового податку

1-ий Відділ ООЧСУ в Ньюарку-Ірвінгтоні, Н. Дж.
запрошує Шановне Громадянство Ньюарку-Ірвінгтону і околиці на

ПЕРШУ ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

В Сороковий День Смерти
нашої Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І КУЗИНКИ

бл. п.
ЕВГЕНІЙ БОДНАР
буде відслужена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
в церкві св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.
в четвер, 8 листопада 1979 р., о год. 11 ранку

Про участь та молитви за спокій душі Покійної Гени просять:
МИРОН — чоловік
ОЛЕГ — син з дружиною ХРИСТИНОЮ
ОРИСЯ КАРАТНИЦЬКА — кузинка
зі сином АДРІАНОМ

У глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 1-го жовтня 1979 року відійшла від нас у Вічність,
на 53-му році життя,
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.
ІРИНА СОФІЯ ПРОКОП
з дому ГОЛОВАТА
ПОХОРОН відбувся у Денвер, Колорадо, 6-го жовтня
1979 року.
Горем опечалені:
муж — ОРЕСТ
дочка — ХРИСТИНА з доньками НАТАЛКОЮ
і СОФІЯКОЮ
дочка — ОРИСЯ з мужем КЕНОМ
і сином КОМАРІКОМ
син — БОРИС
дочка — ТАНА
Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви
на фонд СФУЖО.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що з Волі Всевисьшого відійшла у Вічність
1-го жовтня 1979 року
наша Найдорожча
ДОЧКА, СЕСТРА, ТЕТА, БРАТОВА І КУЗИНКА

бл. п.
**ІРИНА СОФІЯ
з ГОЛОВАТИХ
ПРОКОП**
Похоронена у Денвер, Колорадо.
У Сороковий День Смерти
в п'ятницю, 9-го листопада 1979 року,
о год. 8-й ранку
буде відслужена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
у Свято-Миколаївській церкві в Торонті.
За спокій душі Покійної просять про молитви,
горем опечалені:
мама — СТЕФАНІЯ ГОЛОВАТА
брат — МИРОСЛАВ ГОЛОВАТИЙ з дружиною
НАТАЛКОЮ, дочками УЛЯНОЮ
і МОТРЕЮ і сином АНДРІЕМ
Родина в ЗСА, Канаді і Україні

У глибокому смутку ділюся сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 29-го жовтня 1979 року, по короткій недугі, на 88-му році життя,
волею Всевиського відійшов у Вічність
мій Найдорожчий і Незабутній ЧОЛОВІК

бл. п.
ОЛЕКСА ДЕМЧЕНКО
б. сотник Армії УНР, б. голова Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ в Джерзі Сіті, Н. Дж.
ПАНАХИДИ у вітвірок і середу, 30-го і 31-го жовтня 1979 року, о год. 7-й веч. в похо-
ронному заведенні W. Kohout, 86 W. 14th Street, Bayonne, N.J.
ПОХОРОН в четвер, 1-го листопада 1979 року з того ж похоронного заведення св.
церкви св. Софії при 22-й Вест вул., а описі на українській православній церкві св.
Андрія в С. Банд Брук, Н. Дж.

Тяжким горем прибіта —
дружина ЮЛІЯ

До танцю приграватиме знана оркестра
„Темпо“ під проводом п. Іреней Коваля
Багато гарних несподіванок смачний буфет під надзором
ВП ПАНЬ ПРОСИМО ПРО ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ
КОМІТЕТ

Виставка української канадської книжки в університетській бібліотеці в Торонто

З нагоди 75-ліття появи першої друкованої української книжки в Канаді (1904-1979) заходами Товариства Українських Бібліотек Канади (ТУБК) при співпраці Канадського Інституту Українських Студій (КИУС) та Бібліотеки Торонтоського університету, від 13-го жовтня до 30-го листопада ц. р. відбувається виставка української книжки — «Українська Канадіана 1904-1979». Виставка приміщується в центральній будівлі університетської бібліотеки, в Дослідницькій бібліотеці Дж. Робертса, при вул. Ст. Джорджа 130 (ріг вулиць Ст. Джорджа і Гарборта).

Третья пригадати, що торонтська бібліотека це найбільша університетська бібліотека в Канаді при найкращому канадському університеті — університет в Торонто. На виставці показано більше чим 250 українських книжок, які появилися в Канаді за 75 років з усіх ділянок творчості канадських українців. Там теж можна побачити рідкісний примірник (з Державної бібліотеки в Оттаві) першої української книжки друкованої в Канаді, яка появилася 1904 року. Це 39-сторінковий українсько-англійський «Християнський Катехизм» друкований в друкарні «Канадського фермера» у Вінніпезі.

Як інформую бібліотекар українських канадських публікацій А. Григорів, голова Товариства Українських Бібліотек Канади українські канадські публікації щодо кількості займають третє місце по англо- і франко-мовних. Хто хоче бачити загальнознайомитися з видавничими справами канадських українців за 75 років, повинен оглянути виставку «Українська Канадіана 1904-1979».

На виставці є теж окрема галерея, в якій розложено чотирнадцять альбомів репродукцій картин найбільшого українського канадського мистця-малювача Василя Курилика (1927-1977). Як відомо його альбоми появилися кількома накладками не тільки в Канаді і ЗСА, але і в Англії, Греції, Данії, Голландії, Фінляндії, Німеччині, а в Норвегії альбом «Зима й літо хлопця на Преріях» появилося тиражем 70,000 примірників.

Одночасно з виставкою «Українська Канадіана 1904-1979» відбувається виставка української дитячої книжки в Публічній бібліотеці, відділ для хлопців і дівчат при вул. Ст. Джорджа 40.

Під час тривання виставки відбудуться два вечори. 6-го жовтня ц. р. о год. 7:30 вечора в залі Інституту св. Володимира був вечір Надії Світличної з доповіддю: «Поетеса українського самвидаву за останніх 15 років»; 2-го листопада 1979 о год. 7:30 вечора в Будинку Медичного Факультету, Ст. Джордж Кампус відбудуться «Вечір української канадської поезії» при співучасті Об'єднання Українських Письменників «Слово».

С. Г.

Д-Р ОЛЕГ ГОРНИКЕВИЧ... (Закінчення зі стор. 1).

п'ять лавреатів Нобеля, 12-го вересня ц. р. передав нагородженням особисто в Ізраїльському парламенті (кнессеті) в Єрусалимі президент Ізраїлю Іцхак Навон.

Фундація Рікарда Вольфа, народженого в Німеччині жидівського мільйонера має капітал 10 мільйонів доларів і щорічно від 1976 року признає сотні тисяч нагород за дослідження в ділянках агрикультури, фізики, хемії, медицини і математики. Капітал фонду має бути збільшений до 15 мільйонів, а нагороди поширені теж на ділянки мистецтва. Хоча нагородами розпоряджає уряд Ізраїлю, вони признаються для всіх дослідників без огляду на національність, расу, колір, релігію і політичні погляди. Як і минулого року, нагорода за медицину була поділена між трьох науковців з різних ділянок медицини.

Д-р Олег Горникевич, син о. Теодора Горникевича, почав свої дослідження над ліком Л-дола у Відні і продовжував їх на психо-фармакологічному відділі Інституту Кларка в Торонто. Після повертуту до Відня він далі співпрацює з Торонтським університетом, доїжджаючи чотири рази в році для викладів психіатрії і фармакології. Він теж далі керує лабораторією людського мозку Кларка. Свої дослідження над хворобами мозку д-р Горникевич поширив від хвороби Паркінсона на близькі до неї ділянки — схізопренії, депресії і хвороби Гантінгтона, і має тут уже нові цікаві знахідки.

10-річчя Українського Клубу та Клубу різьбярства у Підготовчій школі св. Василя

У 1969 році проф. Роман Романишин заснував у середній школі св. Василя в Стемфорді, Конн., два клуби — Український Клуб для цих студентів, які мешкають в бурі і Клуб Різьбярства для цих студентів, які щоденно навчаються у цій школі. Сьогодні, після 10 років, обидва ці Клуби ще далі є діяльними і особливі своїм характером. В Українському Клубі вшплінують в учнів любов і пошану до української спадщини і традицій. Щорічно тут відзначають «Український День», в програмі якого є обід, промови та конкурси, а також народні танці. Клуб Різьбярства впроваджує учнів у мистецький світ різьби і виробляє у них майстерність і вчить прецизності, що можна побачити, оглядаючи їхні експонати, щорічно виставлені в приміщенні Клубу та шкільної бібліотеки. Проф. Романишинів належить признання за його гарну і сповнену посвяти десятирічну працю.

Юрій Овечко — магістер науки

Минулого року Юрій Овечко, син Марії й д-ра Івана Овечків, з гонором закінчив престижний Каліфорнійський Інститут Технології (Калтек), одержавши диплом бакалавра наук, а в цьому році осгнув ступінь магістра науки в університеті Південної Каліфорнії, де продовжує свою науку з метою закінчити її докторатом. Молодий Юрко спеціалізується в ділянці електро-інженерії й матеріальної науки. У тому ж університеті Південної Каліфорнії він робить лабораторні дослідження, спонзоровані американською Національною Фундацією. Ті дослідження мають до діла з теоретичним обмеженням розкладу т. зв. модуляторів електро-оптичного просторового світла. Його професор настільки захоплений уже теперішніми результатами тих дослідів, що запропонував Юркові поділитися тими результатами з науковим світом шляхом публікації короткого резюме в професійному журналі, а пізніше зробити й доповідь на ту тему.

Між іншим, Юрко народився в Бразилії, прибув з батьками до Америки у віці 3-ох років, володіє також українською й німецькою мовами. Сподіємось, що цей 23-річний українець здохне ще не один осяг на його шляху науково-дослідницької діяльності.

Н. Н.

У Лондоні, Канада, відбувся перший Всеодумівський Спортовий Табір

Учасники 1-го Всеодумівського Спортового Табору, 1979 рік, Оселя «Україна», Лондон, Онтаріо. Перший (зліва): комендант табору Віктор Педенко, СВП.

Літо 1979-го року відзначалося у житті ОДУМ-у спеціальною подією. Від 19-го до 26-го серпня на одумівській оселі «Україна» в Лондоні, Онтаріо, відбувся перший Всеодумівський Спортовий Табір. Це був вислід наполегливої праці Таборової Комісії та членів ЦКОДУМ-у. Комендантом цього табору був професіонал в ділянці фізичного виховання Віктор Педенко СВП голова ЦК ОДУМ-у, і тому програма цього табору провадилася на високому професійному рівні.

Табір, який складався з 34-ох учасників (18 дівчат і 16 хлопців) був поділений на чотири гуртки. Кожний з них мав свою назву: два дівчата «Тенісисти» і «Носочки» і два хлопці — київське Динамо і Футболісти. Крім коменданта В. Педенка СВП до Команди входили: Віра Харченко СВУ — писар, Олена Багнівська СВП — бунчужна, Віктор Ліщина СВУ, Сузанна Якута СВУ — медсестра і О. Харченко СВП — обозний. Програма табору проходила під наглядом Коменданта, який контролював і координував працю інструкторів з різних ділянок спорту. Кожний інструктор мав відповідний попередній вишкіл у своїй ділянці спорту: Іван Бізюк СВУ і Богдан Лісий ВЮО — комендант м'яч, Володимир Снівак ВЮО — теніс, Юрій Павлюк ВЮО — плавання і водні гри, Тарас Ліщина ВЮО і Антон Лісий ВЮО — відбиванка, Юрій Шеєць ВЮО — кошиківка. Вислід кожного табору вишкілює характеру рішучо залезити від того як складалася програма цього табору, а також кожного дня окрема. На цьому таборі програма була впорядкована так, що кожний учасник мав можливість мати інструкції з кожної з вищезгаданих спортових дисциплін. Кожний учасник мав одну годину і 15 хвилин щоденно з кожної ділянки спорту. Вечорами відбувалися спортивні змагання, що їх організували інструктори. Під час табору учасники вивчили декілька фільмів і дві гутірки: «Спортсменство» і «Успіх українських змагань у світових і олімпійських змаганнях».

У загальному Команда стверджує що цей перший Всеодумівський Спортовий Табір був дуже успішним, і що учасники багато користувалися з нього, як у спортовому так і організаційному відтинках. Успіх цього табору став яскравим початком одумівських спортових таборів. Такі табори провів ОДУМ-у планує відбувати в майбутньому щорічно протягом одумівських літніх таборів.

Команда цього табору мусить підкреслити, що Дирекція Оселі «Україна», а також жінки і чоловіки брали участь в підготовці й проведенні табору. Надіємось, що наша «Україна» стане центром гартування фізичної справності в юнаків, а в цьому і духового розвитку.

О. Ш.

Мілена Рудницька
Невидимі Стигмати
Книжка у твердій темно-бронзовій обортці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документальною. Ціна 15.00 доларів.
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Мешканці міста Нью Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелін Твардовський
Чоловіча відбиванкова дружина «Ч. Січі» першуну турніру «Гарден-Емпаср»

Дня 21-го жовтня ц. р. у залах Нью Джерського Інституту Технології в Ньюарку, відбувся перший в цьому сезоні так зв. «Гарден-Емпаср Френдшип» турнір, в якому взяло участь 10 дружин з Ньюджерського і Нью-Йоркського стейтів.

Змагання проходили в двох рівнорядних групах, системно 2 сеті по 15 точок, після чого по дві дружини: 1-ше і 2-ге місце змагалися в півфіналі і остаточну перемогу у фіналі. «Ч. Січ» перемогла:

Самміт 15:5 15:2
Медісон 15:4 15:12
Ворен 15:5 15:10

ремісувала з Н. Дж. І. Т. — 15:5, 14:16 і вперше зайняла перше місце в групі. В півфіналі «Січовики» розгромили відому на сході ЗСА дружину «Вест Сайд» Н. Й. — 15:1, 15:5. У фіналі перемогла клуб «Білорусія» — 17:15, 15:11, і таким чином здобула перше місце турніру. Крім «Ч. Січі» в цьому турнірі виступала українська відбиванкова дружина з Пассейку.

З приємністю відмічаємо українську присутність на американських турнірах. Це чудове поле для поширення доброго українського імені між кращою сферою американської, переважно-інтелектуальної і студентської молоді. Крім цього в таких спортових виступах наша молодь зміцнює свою українську ідентичність. Про інші, з активності в спорті — користі не доводиться й говорити. Треба тільки захохувати і усіма можливими засобами сприяти таким нашим дружинам та допомогти щоб і в інших містах ЗСА і Канади вони включалися до Відбиванкових Федерацій і під своїми назвами брали участь в Американських турнірах. Так роблять: жиди, німці, литовці, естонці, гайтіяці, чому не можуть наші дружини?

Треба особливо привітати появу сильної дружини «Ч. Січі», яка як бачимо в минулому сезоні здобула Український чемпіонат Америки й Канади (УС-ЦАК) і вже в новому сезоні започаткувала першуну в згаданому турнірі. Приємно, що провідником, тренером і чоловім змагуну цієї дружини є вихованець «Ч. Січі» — Нестор Паславський, який вже вдруге в своїй кар'єрі, минулого літа, був тренуваний і виступав в збірній Америки. В останніх кількох роках він був чоловім змагуну дружини університету Раттерс, яка в складі багатьох інших вихованців «Ч. Січі» вибилася до першої трійки між університетськими.

У двох чергових змаганнях за першуну «Мейд-жур Дивізії» Шейфер Ліги Нью Джерсі, що відбулися в днях 14-го і 21-го жовтня ц. р., «Ч. Січ» здобула дві точки. В змаганнях на виїзді на бережжі Атлантичного океану в Ошен Канвті «Ч. Січ» в значно ослабленому складі зазнала поразки — 1:4. Почесного гола для «Ч. Січі» здобув П. Ілич. Однак цей змагун, як і його брат, брати Паливоди, Фіорілі і вортар Брілі ді несподівано перейшли до сусіднього клубу «Інтер-Сервіс», який був запер, але «воєскрес» коштом згаданих змагань. Конфлікт виник внаслідок політики Управи Т-ва, що принципово вірять у свої власні сили, своїх вихованців і послідовно включає їх до дружини. Провідник-управитель Михайло Паливода і його брати Іван і Петро, які мали виконувати обов'язки тренерів, будували сильну дружину на базі готових завантажених футболістів без уваги на їхні походження.

У наступних змаганнях у себе вдома на площі Фарчест Гров «Ч. Січ» під проводом нового тренера і управителя Юрія Саварина, чоловіка змагуну «Ч. Січі» наша дружина здобула заслужену перемогу з сильним клубом «Еспана» виступом 4:2. Згідно з принципом Управи Т-ва новий провідник включив 4-ох «нових» змаганців, двоє молодих вихованців (Колеса і Макитира) і двоє ветеранів «Ч. Січі» (Леоніва і Деніско). Дебют цієї чвірки випав задовільно, Леоніва відзначив свій поворот здобутим голом. Даліших 2 голи стрілив Володимир Ткач і одного Володимир Несторенко. Склад «Ч. Січі»: О. Фурман, П. Фурман, Ю. Бакун, Д. Бакун, Охрименко, Миргород, Колес, Ткач, Микитин, Леонів, Данігін, Денісюк, Лизько, Несторенко. Провідник і тренер Юрій Саварин, помічник Іван Калінович.

ВЕСЕЛКА

Журнал для української дітвори.

Річна передплата становить у ЗСА — 5.00 доларів, у інших країнах — річноарість шість доларів. Для членів УНС — 5.00 доларів. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна позаймового числа — 1.00 долар.

Адреса: "СВОВОДА" — "ВЕСЕЛКА" P. O. Box 346 • JERSEY CITY, N.J. 07303 • U. S. A.

З днем 1-го жовтня 1979 року
УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“
в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.
платить
7% ДИВІДЕНДИ
від ошадностей з квартальним нарахуванням.

ДРЕКЦІЯ

Пам'яті Євстахії Мацілінської

У другу річницю смерті, бл. п. Євстахії Мацілінської, 18-го серпня ц. р., родина і приятелі, зійшлися до церкви, на Службу Божу, яку відправлено за спокій її душі. А описала родина, записала всіх присутніх на сніданок. У привітному гостинному домі п-ви Мацілінських, присутні із парохом провели в дружній атмосфері час.

Та не тільки родина та приятелі клонять голови в світлу пам'ять. Але і ми, шла громада відчували велику втрату, бо ще ніхто не виповнив по ній прогалини в громадському житті. Вона довго житиме в нашій пам'яті, бо залишила гарні спомини по собі.

Коли, по приїзді до ЗСА, гуртувалася наша громада Мацілінська зразу, забрала до громадської праці, як до життя. З кількома ідейними людьми вона заснувала Пласт, де вона стала кошовою. І багато праці вона вклала, щоб з тих дітей вишли добрі українці. Завдяки ній наші пластуни, здобули друге місце з мистецтва на 23-тій Канаді і Америки.

Було і нам батькам приємно побувати на пластових програмах, як: Свято Весни, ватри, яку вони відбували з піснями та жартами. На програмі запалення ялинки, що її пластуни вибирали ручно обраними прикрасами, які навчили їх роботи св. п. Є. Мацілінська та засісти за прибраний святковий стіл, з вишиваною скатертю та калачем. Це не тільки дітям давало добрий приклад, але і нам молодим батькам.

Св. п. Є. Мацілінська була також учителькою української суботньої школи, де і тут віддавала вона своє знання і час, а також і допомагала матеріально. Вчила якнайбільше віршів, і при цьому першуну уфундувала нагороду, як, наприклад, гарну книжку.

Вона теж улаштувала гагілки під церквою, День Матері, українські національні свята, а тому що цікавилася талановитими дітьми, то давала їм змогу виступати перед публікою з музикою, чи мистецьким словом.

Вона належала до Союзу Українок Америки, де також була примірною членкою. Дала вона і про правильні полтавські, гуцульські чи інші народні одяги, як мали б вони виглядати, і як їх треба було б пошити. Ці добрі інструкції вона поділяла для журналу «Наше Життя», та їздила з викладами на що тему по багатьох осередках на запрошення Союзнарок. Належала до Апостолства Молитви, і була його головою від початку засновання аж до своєї смерті. Св. п. Євстахія Мацілінська багато приєднала членів і з тут роджених, і здобула собі багато приятелів між ними. Вона була промотором громадського життя. Кожного місяця виголошувала гарні реферати та познайомила багатьох з життям Митрополита Андрея Шептицького. Влаштувала Свячене та Просфору з відповідними програмами, багато вишивала до церкви та з нагоди різних свят — Великодніх чи Різдвяних прибирав церкву з великим артистичним смаком, що й надавало це більшого святочного настрою. Займалася збіркою на Патріарший Фонд і на церкву в Лорді. Вона була і членом 233-го Відділу УНСоюзу.

Св. п. Євстахія Мацілінська, з дому Гопка, народилася у Львові і там закінчила учительський семінар Сестер Василіанок.

Цих кілька слів наче сиренських незабудок хай прикрасять її могилу; вони від матері, тих дітей, які також приходили до Пласту і до школи, щоб навчатись і рости, черпати силу в українській традиції.

Марія Гаркач

Вступайте в члени УНСоюзу!

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ВОЙЧУШИН, член УНС Відд. 88 ім. Івана Франка в Філадельфії, Пенсильванія, помер на 60-му році життя. Членом УНС став у 1973 р. Залишив у спадку дружину Вроніславу і сина Михайла та дачку родичку в Києві. Похорон відбувся 2 липня 1979 р. на цвинтарі Грінмаунт у Філадельфії, Па.

Вічна Нова Пам'ять! Скорботно

TRAKA COMPANY
STREETMENT 1708
68 East 7th St.
Tel. CB 3-3838, New York, 10003

НОВІ ПЛАТІВКИ: на складі Арка має платівки всіх видів.

РОЗШУКИ

ШЕЛЕВИЧ РОМАН відвізав на адресу: М. БАГРИНІВСЬКА U.S.S.R., Lwiv (Львів), Kirova 6/1 (Кірова) або W. Soroka, 1408 Filbert Street Baltimore, Md. 21226 U.S.A.

HELP WANTED

TRANSLATOR-EDITOR

College degree, writing, copy editing & translating exp. req. Reading & writing ability in English, Ukrainian, Russian & at least one other foreign language essential. Resume: G.P.O. Box 2014 New York, N.Y. 10001

HOUSEMAN — COOK

RECENT REFERENCES
LIVE ON — 2 DAYS OFF
895-1177

PIZNE

Найкраще місце на прийняття банкетів, ім'я, християн, товаришів зустрічі, поминки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 525-9900, в українській мові (201) 525-1088.
• Власник українцем, та під українським зарплатом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавді Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS
HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ДО ВІНАЙМУ

До винайму у Йонкерсі, Н. Й. 4 великі МОДЕРНІ КІМНАТИ На 2-му поверсі, в добрій ділянці, догідне положення.
Тел. веч. — (914) 955-2228

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦІПРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займається похоронами на цвинтарі в Вавді Вруку і переселення тіл з інших місць.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESex 5-5555